

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3
Karar Tarihi:7/1/1975

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN MAHKEME : İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi.

İTİRAZIN KONUSU : 15.5.1974 günlü ve 1803 sayılı “Cumhuriyetin 50 nci Yılı Nedeniyle Bazı Suç ve Cezaların Affı” hakkındaki 1803 sayılı Kanun’un 2. maddesini Anayasanın 92. maddesine aykırı gören Mahkeme Anayasanın değişik 151. ve 22.4.1962 günlü, 44 sayılı Kanunun 27. maddelerine dayanarak iptal istemile Anayasa Mahkemesine başvurmuştur.

I- OLAY :

26.3.1973 günlü ve 1973/5678 sayılı iddianame ile sanıklar hakkında topluca uyuşturucu madde suçundan İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesine Cumhuriyet Savcılığınca dava açılmış ve sanıkların Türk Ceza Kanununun 403. maddesinin 3.4. ve 6. fıkraları uyarınca cezalandırılmaları istenmiştir. Duruşma sırasında sanıklar vekili 2.10.1974 günlü gerekçeli dilekçe ile, mahkemece 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin davada uygulanması gerekeceği, oysa bu maddenin biçim yönünden Anayasaya aykırı olarak yasalaştığı öne sürülmüş ve Cumhuriyet Savcısı da bu düşünceye katılmıştır. Mahkeme bu iddiaları ciddi görmüş ve 23.10.1974 günlü oturumda, davada uygulama durumunda olduğu 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar vermiştir.

II-İTİRAZIN GEREKÇESİ :

İtiraz yoluna başvuran Mahkemenin gerekçesi 23.10.1974 günlü kararında “Anayasa Mahkemesinin resmi gazetenin 12.Temmuz.1974 tarihli nüshasında reşrolunan 974/19 esas 974/31 karar sayılı kararında, Cumhuriyet Senatosu ile Millet Meclisi arasında uyuşmazlık konusu olan maddelerin Millet Meclisinde ayrı ayrı oylanması Anayasanın 92.nci maddesinin 5. fıkrasına aykırılık teşkil ettiği cihetle 1803 sayılı af kanununun 5/A maddesinin iptali cihetine gidildiği görülmüş ve görülmekte olan bu davada tatbiki gereken 1803 sayılı af kanununun 2/B-2/A maddesinin dahi Cumhuriyet Senatosu ve Millet Meclisi arasında anlaşmazlık konusu olduğu ve bu madde, 92.nci maddenin 5 nci fıkrasına aykırı olarak ayrı ayrı oylanmadığı cihetle Anayasa Mahkemesinin yukarıda sözü edilen kararındaki mucip sebepler 2 nci madde hakkında da aynen bahis konusu olup böylece 1803 sayılı af kanununun bu davada tatbiki gereken 2 nci maddesinin biçim yönünden Anayasaya aykırı olduğu ciddi kanısına varıldığından dosya örneği çıkartılarak konunun Anayasa Mahkemesine intikal ettirilmesine” biçiminde açıklanmış bulunmaktadır.

III-YASA METİNLERİ :

1- Anayasaya aykırılığı ileri sürülen kanun kuralı:

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

18.Mayıs.1974 günlü, 14890 mükerrer sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Cumhuriyetin 50 nci Yılı Nedenile Bazı Suç ve Cezaların Affı Hakkındaki Kanunun 2. maddesi şöyledir:

“Madde 2-7.2.1974 tarihine kadar işlenmiş:

A)Türk Ceza Kanununun 127,128,129,31,132,133 ncü maddelerinde, 135 nci maddesinin ikinci bendinde, 136,137,138,139 ncu maddelerinde, 146 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında, 149 ncu maddesinin üçüncü fıkrasında, 150,152,156,157,158,171,172 ve 384 ncü maddeleriyle Askeri Ceza Kanununun 55,56 ve 59 ncu maddelerinde yazılı suçlardan dolayı 5 yıl veya daha az süre ile mahkum olanların cezaları, fer’i ve mütemmim cezaları ile ceza mahkumiyetlerinin sonuçlarını da kapsamak üzere affedilmiştir.

Yukarıda yazılı suçlardan dolayı beş yıldan fazla süre ile mahkum edilenlerin hürriyeti bağlayıcı cezalarının beş yılı ve para cezalarının tamamı affedilmiştir.

B) Türk Ceza Kanununun 202, 203, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 212, 213, 214, 215, 216,217,218,219,403 ncü maddeleriyle 404 ncü maddesinin birinci bendinde ve 406,407,414/1,415,416/2-3,491,492,493,494,495,496,497,498,499,500,503 ve 510 ncu maddeleriyle Askeri Ceza Kanununun 131 ve 132 nci maddelerinde gösterilen suçları işleyenler hakkında Devlet zararının ödenmesi ve tazminat hükümleri saklı kalmak şartıyla bu maddenin (A) bendi hükmü uygulanır.”

2- Dayanılan Anayasa Kuralı:

Mahkemenin Anayasaya aykırılık gerekçesinde dayanak tutulan Anayasa hükmü, 92. maddenin beşinci fıkrasıdır. Bu fıkra hükmü şöyledir:

Madde 92/5-Millet Meclisi, Cumhuriyet Senatosundan gelen metni benimsemezse, her iki Meclisin ilgili komisyonlarından seçilecek eşit sayıdaki üyelerden bir karma komisyon kurulur. Bu komisyonun hazırladığı metin Millet Meclisine sunulur. Millet Meclisi, Karma Komisyonca veya Cumhuriyet Senatosunca veya daha önce kendisince hazırlanmış olan metinlerden birini olduğu gibi kabul etmek zorundadır. Cumhuriyet Senatosunda üye tamsayısının salt çoğunluğu ile kabul edilmiş olan madde değişikliklerinde, Millet Meclisinin kendi ilk metnini benimsemesi için, üye tamsayısının salt çoğunluğunun oyu gereklidir. Bu halde açık oya başvurulur.”

IV. İLK İNCELEME :

Anayasa Mahkemesi İctüzüğünün 15. maddesi uyarınca 3.12.1974 gününde Muhittin Taylan, Kâni Vrana, Kemal Berkem, İhsan Ecemiş, Ahmet Akar, Halit ZARBUN, Abdullah Üner, Ahmet Koçak, Muhittin Gürün, Lütfi Ömerbaş, Hasan Gürsel, Ahmet Salih Çebi, Şevket Müftügil, Nihat O.Akçakayalıoğlu ve Ahmet H.Boyacıoğlu’nun katılmalarıyla yapılan ilk inceleme toplantısında, esas hakkında inceleme raporu hazırlanmasından önce aşağıdaki sorunlar üzerinde tartışma zorunluğu duyulmuştur:

1- Anayasaya aykırılık itirazında bulunan Mahkemenin yetkisi ve esas hakkındaki incelemenin sınırlandırılması sorunu:

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

Anayasanın değişik 151. ve 22.4.1962 günlü, 44 sayılı Kanunun 27. maddesi uyarınca bir mahkemenin Anayasaya uygunluk denetimi amaciile Anayasa Mahkemesine başvurması için özellikle iki koşulun varlığı öngörülmektedir. Bunlardan biri, o mahkemenin elinde bakmakta olduğu bir davanın bulunması, ikincisi de, Anayasaya aykırılığı ileri sürülen yasa kuralının o davada uygulanması zorunluluğunun bulunmasıdır. Bu işte, Mahkemenin elinde görülmekte olan bir davanın varlığından kuşku yoktur. Suçun ispatlanması halinde sanık hakkında, eylemin niteliğine ve işleniş gününe göre 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin uygulanması gereklidir. Ancak bu maddenin kapsamı çok geniştir. (A) ve (C) bentlerinin Mahkemece davada uygulama olanağı bulunmamaktadır. Sadece (B) bendinin Türk Ceza Kanununun 403. maddesinin olayla ilgili üç ve dördüncü fıkralarının davada uygulama zorunluğu vardır. Çünkü sanıklar üzerine atılan suç, birlikte uyuşturucu madde satmaktan ibarettir. O halde Mahkemenin, 2. maddenin tamamını kapsayan itirazında yetki sınırı aşılmıştır. Bu bakımdan esas incelemenin, (B) bendinin Türk Ceza Kanununun 403. maddesinin olayla ilgili bulunan üç, dört ve altıncı fıkralarıyla sınırlı olarak, yapılması, Anayasanın yukarıda anılan değişik 151. ve 44 sayılı yasanın 27 maddeleri gereğinden bulunmaktadır.

Nihat O.Akçakayalıoğlu itirazın, 2. maddesinin (B) bendinin tümünü kapsadığı, bu madde içinde bir ayırım yapılmasına olanak bulunmadığı gerekesile yukarıda anılan sınırlama kararına katılmamıştır.

2- Anayasa Mahkemesinin itirazı inceleme görevi ve yetkisi olup olmadığı sorunu:

Suç ve cezaların affı hakkındaki Yasama belgelerinin Anayasaya uygunluk denetimine tbi olup olmayacağı sorunu üzerinde de tartışmalar yapılmış, bu denetimin yapılmasına Anayasal açıdan olanak bulunduğu sonucuna varılmıştır. Konu hakkındaki gerekçe daha önce 28.11.1974 günlü, Esas:1974/34, Karar: 1974/50 sayılı kararda (Resmi Gazete; gün: 21.1.1975 sayı: 15125) açıklanmış olduğundan burada tekrarında görülmemiştir.

Bu görüşe Halit ZARBUN katılmamıştır.

Dosyada başka eksiklik görülmediğinden işin esasının incelenmesine karar verilmiştir.

V-ESASIN İNCELENMESİ :

İtirazın esasına ilişkin rapor, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığının 15.11.1974 günlü ve 1973/128 sayılı yazısına bağlı olarak gelen 23.10.1974 günlü gerekçeli ara kararı ve ekleri, iptali istenen yasa kuralı, dayanılan Anayasa kuralları, bunlara ilişkin gerekçeler ve başka yasama belgeleri ve konu ile ilişkisi bulunan öteki metinler okunduktan sonra gereği görüşülüp dşnld:

1-Anayasal denetim isteğinde bulunan İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi kararında, iptal davası konusu yapılan yasa kuralının biçim yönünden Anayasaya uygun olarak yasalaşmadığı ve bu nedenle iptali gerektiği belirtilmektedir.

15.5.1974 günlü, 1803 sayılı kanunun 5. maddesinin (A) bendi, daha önce Anayasa Mahkemesine doğrudan doğruya iptal davası konusu olarak getirilmış ve Anayasanın 92. maddesinin beşinci bendinde öngörülen biçim kuralına aykırılığı saptanarak iptal edilmiştir. Bu konudaki 2.7.1974 günlü ve 19/31 sayılı karar Resmi Gazete'nin 12.7.1974 günlü, 14943 sayılı nüshasında yayımlanmıştır. Yine 1803 sayılı kanunun 2. maddesinin (A) işaretili bendinde Türk Ceza Kanununun 127. ve Askeri Ceza Kanununun 56. maddesi ile ilgili olarak yer alan kural

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

da, 28.11.1974 günlü, 34/50 sayılı kararla Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrasında açıklanan biçim kuralına aykırı görülerek iptal edilmiştir. Bu karar da Resmi Gazetenin 22.1.1975 günlü, 15125 sayılı nüshasında yayımlanmıştır.

İtiraz konusu yasa kuralı da 1803 sayılı kanunun 2. maddesinin (B) bendine ilişkindir ve biraz önce sözü geçen 28.11.1974 günlü, 34/50 sayılı kararda belirtilen biçim eksikliği ile oluşmuştur. Şu halde (A) bendi için gösterilen iptal nedenleri aynen (B) bendi için de geçerlidir. Bu nedenler 28.11.1974 günlü, 34/50 sayılı kararda bütün açıklığı ile belirtilmiş olduğundan burada tekrarına gerek görülmemiştir.

Ancak, 3.12.1974 günlü ilk inceleme evresinde kararlaştırıldığı üzere 1803 sayılı Kanunun 2. maddesinin (B) bendinin, sadece, Mahkememin elindeki davada uygulama yeri bulunan Türk Ceza Kanununun 403. maddesinin üç, dört ve altıncı fıkralarıyla sınırlı olarak iptal edilmesi gerekmektedir.

Nihat O.Akçakayalıoğlu, kendisine özgü gerekçesi saklı kalmak üzere, iptal sonucuna katılmıştır.

İhsan Ecemiş, Halit Zarbun, Ahmet Koçak ve Ahmet Salih Çebi bu görüşe katılmamışlardır.

2- İtiraz konusu yasa kuralının biçim yönünden iptalini karar verilmiş olmakla, artık esas yönünden Anayasaya aykırılığı sorunu üzerinde durulmasına yer kalmamıştır.

3- İptal hükmünün yürürlüğe giriş günü:

Anayasanın değişik 152. maddesinin ikinci fıkrasına göre Anayasa Mahkemesince Anayasaya aykırı olduğundan iptaline karar verilen kanun veya içtüzük veya bunların iptal edilen kuralları, gerekçeli kararın Resmi Gazetede yayımlandığı günde yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi, iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günü ayrıca kararlaştırılabilir. Bu gün kararın Resmi Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez.

22.4.1962 günlü, 44 sayılı kanunun 50. maddesinin dördüncü fıkrasında da Anayasa Mahkemesinin, iptal dolayısıyla oluşacak boşluğu kamu düzenini tehdit edici nitelikte görürse, iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günü ayrıca kararlaştıracağı ve bu boşluğun doldurulması için Yasama Meclisleri başkanlıklarına ve Başbakanlığa durumu duyuracağı yazılıdır.

Yukarıda belirlendiği üzere, 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı kanunun 2. maddesinin (B) bendinin, Anayasaya biçim yönünden aykırılığı nedeniyle ve Türk Ceza Yasasının 403. maddesinin olayla ilgili hükümleri yönünden iptali öngörülmüştür. İptal, yasa kuralının Anayasaya uygun biçimde oluşmamış bulunduğu yolunda Anayasa Mahkemesince saptanın duruma ve varılan sonuca dayanmaktadır. 1803 sayılı kanunun affettiği suç ve cezaların niteliği ve niceliği ile beliren kapsamı karşısında iptal hükmünün kamu düzenini tehdit edici yasal bir boşluğu oluşturacağından söz edilemez.

Açıklanan nedenlerle, Anayasanın değişik 152. maddesinin ikinci fıkrasına yer alan ve uygulanması, Anayasaca, Anayasa Mahkemesinin işi değerlendirilip gerekli görmesine bırakılmış bulunan salt yetkinin kullanılmasına ve iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına gerek görülmemiştir.

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

Halit ZARBUN, Ziya ÖNEL, Abdullah ÜNER ve Nihat O.AKÇAKAYALIOĞLU bu görüşe katılmamışlardır.

VI- SONUÇ :

1- 18.5.1974 günlü, 14890 mükerrer sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 15.5.1974 günlü, 1803 sayılı kanunun 2. maddesinin (B) bendindeki kuralın, Millet Meclisinde Anayasanın 92. maddesinin beşinci fıkrası hükmüne aykırı olarak oylanmış bulunması nedeniyle biçim yönünden ve Türk Ceza Kanununun 403. maddesinin olayla ilgili hükümleri ile sınırlı olarak iptaline Nihat O.AKÇAKAYALIOĞLU'nun kendisine özgü gerekçesi ile ve İhsan ECEMİŞ, Halit ZARBUN, Ahmet KOÇAK ve Ahmet Salih ÇEBİ'nin karşıoylarıyla ve oyçokluğu ile,

2- İtiraz konusu Yasa kuralı biçim yönünden iptal edilmiş olduğuna göre ayrıca esas yönünden aykırılık konusu üzerinde durulmasına yer olmadığına oybirliği ile;

3- İşin niteliğine göre Anayasanın değişik 152. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca iptal hükmünün yürürlüğe gireceği günün ayrıca kararlaştırılmasına yer olmadığına, Halit ZARBUN, Ziya ÖNEL, Abdullah ÜNER ve Nihat O.AKÇAKAYALIOĞLU'nun karşıoylarıyla ve oyçokluğu ile;

7.1.1975 gününde karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Muhittin TAYLAN	Kâni VRANA	İhsan ECEMİŞ
Üye	Üye	Üye
Ahmet AKAR	Halit ZARBUN	Ziya ÖNEL
Üye	Üye	Üye
Abdullah ÜNER	Ahmet KOÇAK	Lütfi ÖMERBAŞ

Karşıoy yazısı ektedir.

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

Üye

Hasan GÜRSEL

Karşıoy yazısı eklidir

Üye

Ahmet Salih ÇEBİ

Üye

Şevket MÜFTÜGİL

Üye

Adil ESMER

Üye

Nihat
O.AKÇAKAYALIOĞLU

Karşıoy yazısı eklidir

Üye

Ahmet H.BOYACIOĞLU

KARŞIOY YAZISI

12.7.1974 günlü ve 14943 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Mahkememizin 2.7.1974 gün ve 1974/19-31 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazımda açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun bu kararındaki görüşlerine de karşıyım.

Üye

İhsan ECEMİŞ

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Mahkememizin 28.11.1974 günlü, 1974/34-50 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazımda açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun bu kararına da katılmıyorum.

Üye

Halit ZARBUN

KARŞIOY YAZISI

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 28.11.1974 günlü, 974/34 Esas ve 1974/50 sayılı kararında açıkladığım nedenlerle çoğunluğun süreye ilişkin görüşlerine katılmıyorum.

Üye
Ziya ÖNEL

KARŞIOY YAZISI

Cumhuriyetin 50. Yılı dolayısıyla çıkarılan 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendinin, Millet Meclisinde Anayasa'nın 92. maddesinde yazılı biçimde oylanmamış olması nedeniyle esasa geçilmeksizin biçim yönünden (TCK.nun 403 ncü maddesinin olayla ilgili hükümleriyle sınırlı olmak üzere) iptaline karar verilmiştir. Böyle olunca, sözü edilen hükmün Anayasanın 92. maddesinin 5. fıkrasındaki oylama usulüne uygun bir surette yasama organında yeniden oylanıp düzenlenmesi mümkün olduğundan yasama organına bu yetkisini kullanabilme olanağının sağlanması zorunluğu ortaya çıkmaktadır. Yasama organının bu yetkisini kullanabilmesi de Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe girmesi konusunda Anayasanın 152. maddesi ile 44 sayılı Kanunun 50. maddesinin üçüncü fıkrası gereğince uygun bir sürenin tanınmasına bağlı bulunmaktadır. Böyle bir süre verilmediği takdirde Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararı, Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte sözü edilen Af Kanununun 2. maddesinin (B) bendindeki kural yürürlükten kalkacak ve bu suretle Yasama organının maddeyi yeniden düzenlenmesine imkân kalmayacak ve bunun sonucu olarak da bu gibi suçlardan sanık olanlar Kanun koyucunun istek ve iradesi hilafına Af Kanununun 1. maddesi ile on iki yıllık afa yararlanmış olacaktır.

Anayasa Mahkemesi kararının yürürlüğe girmesinde bir süre kabul edebilmek için herhalde (iptal hükmünün kamu düzenini tehdit edici yasal bir boşluğun meydana gelmesi) ne gerek yoktur. Anayasanın 152. maddesinde Anayasa Mahkemesinin iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi kararlaştırabilmesi için böyle bir şart aranmış ve Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkındaki 44 sayılı Kanunun 50. maddesinde ise; Anayasa Mahkemesinin; gerekli gördüğü hallerde iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabileceği gibi bir Kanun veya İçtüzüğün veya bunların belirli hükümlerinin iptali halinde meydana gelecek olan boşluğu kamu düzenini tehdit edici mahiyette gördüğü takdirde de iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi kararlaştıracağı hükme bağlanmıştır.

Görülüyorki: İptal hükmünün yürürlüğe girmesi için süre verilmesi için her halde (Kamu düzenini tehdit edici bir boşluğun) un meydana gelmesi gerekmemekte ve (gereken haller) de böyle bir sürenin verileceği öngörülmüştür.

Anayasanın 152. maddesiyle 44 sayılı Kanunun 50. maddesinin üçüncü fıkrasında yer almış olan (gereken haller) ın olayda gerçekleşmiş olmadığı sorununa gelince:

Anayasanın 64. maddesi hükmüne göre genel ve özel af ilân etme yetkisi Türkiye Büyük Millet Meclisine aittir. Affın ölçüsünün saptanması da bu yetki cümlesinden bulunmaktadır.

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

Kanun koyucu da bu yetkisine dayanarak 1803 sayılı Af Kanununda bir bölüm suçları ve cezaları tamamen affederken bir bölüm suçların cezalarından 12 yılını, diğer bir bölüm suçların cezalarından da yalnız 5 yılını affetmeyi uygun bulmuş ve bu sırada Türk Ceza Kanununun 403 maddesinde yazılı uyuşturucu madde ticareti yapanlarında tamamen değil yalnız suçlardan verilen cezaların yalnız 5 yılının affedilmesini öngörmüştür.

Kanun koyucu, yukarıda da açıklandığı gibi 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin B bendinde bu gibi uyuşturucu madde ticareti yapanların tamamen değil sadece cezalardan 5 yılını affedilmesi öngörüldüğüne ve Af Kanununun bu hükmü Anayasa Mahkemesince esası incelenmeksizin biçim yönünden iptal edilmiş olduğuna göre yasama organına bu hükmü yeniden düzenlemek imkânını sağlayacak bir süre verilmediği takdirde iptal hükmü Resmi Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlüğe girmesi ile bu suçlar, Kanun koyucunun istek ve iradesi dışında Af Kanununun 1. maddesindeki 12 yıllık affin kapsamı içine girmektedir.

Yukarıda yazılı nedenlerden, Anayasa'nın 152. Maddesi gereğince iptal hükmünün yürürlük tarihinin ayrıca saptanması gerekeceği görüşümdedir.

Üye

Abdullah
ÜNER

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 1974/34-1974/50 sayılı Mahkememiz Kararına ilişkin karşıoy yazısının 3 nolu bendinde açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun bu kararındaki aynı konularla ilgili kısımlarına da katılmıyorum.

Üye

Ahmet KOÇAK

KARŞIOY YAZISI

21.1.1975 günlü 15125 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Mahkememizin 1974/34-50 sayılı kararına ilişkin karşıoy yazımın 2 numaralı bendinde açıkladığım gerekçelerle, çoğunluğun iptale ilişkin görüşüne katılmıyorum.

Esas Sayısı : 1974/51
Karar Sayısı : 1975/3

Üye
Ahmet Salih
ÇEBİ

KARŞIOY YAZISI

T.C.Anayasası'nın 92. madde 5. fıkrâ hükmünün işletiliş koşul ve biçimi hakkında açıkladığı görüşümü 14943 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 2.7.1974 günlü 19/31 sayılı kararına bağı karşı oy yazımda açıklamıştır.

Resmi Gazete'nin 15125 sayısı ile yayımlanan Mahkememizin 28.11.1974 gün ve 34/50 sayılı kararının eki karşı o yazımda da, 1803 sayılı K.un 2. maddesinin (B) bendinin taşıdığı ayrıcalık kuralının niteliği hakkında düşüncemi, aynı madde (A) bendi için dahi geçerli olarak belirtmişim.

İptâl hükmünün yürürlüğünün geri bırakılmasını gerektiren bir durumun varlığı yolundaki kanaatimi hemen yukarda sözünü ettiğim 15125 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış karşı oy yazımda işaretlemişim.

Bütün bu nedenlerle 7.1.1975 gün ve 51/3 sayılı kararın, iptâl hükmüne sonucu itibariyle katılmakta ve fakat bu hükmün yürürlüğü için ayrı bir gün gösterilmeyişine karşı bulunmaktayım.

Üye
Nihat O.
AKÇAKAYALIOĞLU